

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

HELYBEN:		VIDÉKEN:	
Egész évre	5 frt — kr.	Egész évre	5 frt 50 kr.
Félévre	2 „ 50 „	Félévre	2 „ 80 „
Negyedévre	1 „ 50 „	Negyedévre	1 „ 50 „
Egy szám ára	12 kr		

Előfizetni lehet az év folytatán minden hónap elején.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI HETILAP

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ ES KIADÓ-HIVATAL: V. TIZED, SZLEMENICS-ÚTCA 5. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árleengedés adatik.

Bélyegdíj minden bejtaldatért 30 kr.

Jókai ünneplése a tanító-testületben. *)

A legnagyobb élő magyar író, Jókai Mórt. ünneplik holnap széles hazában. Az ő neve, az ő lánglelkének dicsőítése fog mindenütt hangzani, a hol csak magyar szó él és magyar szív dobog. És méltán! Mert nemcsak az élő magyar írók között legnagyobb ő, hanem a legnagyobbak között akkor is kiválik, ha a nemzet összes íróit, sőt ha a világ összes nagy szellemeit egymás mellé állítjuk is.

Az isteni gondviselés megengedte e nagy férfúnak, hogy írói pályájának 50-ik évfordulóját teljes szellemi rugékonysággal, meg nem fogyatkozott fantáziával és munkakedvvel erőben, egészséggben megérhette. Megengedte neki a jó Isten, hogy ez alatt az 50 év alatt olyan szolgálatokat tehetett hazájának, nemzetének és ősei nyelvének, melyek őt az egész emberiség legelső szellemei közé emelték, hogy vezérlő csillaga legyen nemzetének örömben és bánatban, dicsőségben és elnyomatásban egyaránt. Hála legyen tehát az isteni gondviselésnek, hogy ezt a lánglelkű férfit éppen akkor adta a magyar nemzetnek, mikor egy ilyen szellemre legnagyobb szükség volt.

Nincs hazánk történetében másik olyan félszázad, mely több örömet és fájdalmat, több dicsőséget és szenvedést, több veszteséget és előhaladást hozott volna a magyarra, mint éppen az utolsó 50 év. És hogy a sorsnak eme nagy változásai közben a nemzet kétségbe nem esett, hanem örökké remélve türt és küzdött, míg az elvesztett szabadságot vissza nem nyerte, abban Vörösmarty, Arany,

*) A január 5-én tartott rendes havi konferencián.

Tompa és néhány más jelesünk mellett Jókaié az érdem oroszlánrésze.

Mikor Széchenyi próféta lelke egyensúlyt veszve, Döblingbe vonult a nemzetet fenyegető zivatar elől, mikor Kossuth, a demokráciának, az egyenlőségnek, a nemzeti szabadságnak és függetlenségnek a demosthenesi apostola rövid, de meteoriként ragyogó pályafutás után több más jelesünkkel együtt a bosszú elől az országból menekülni kényszerült, mikor törvény, jog és igazság helyett a bosszú, törvénytelenység és gyáva gyilkosság uralkodott széles hazában; és mikor éppen ezért Deák Ferencnek, a törvény és alkotmány e böles, önzetlen és higgadt védőjének kezei is kötve voltak: ugyan kik lehettek e borzalomtól megdermedt szívekbe életet, kik csöpögtek reményt és vigasztalást e csüggedőkbe és már-már kétségbe esőkbe, ha nem a költők és köztük legfőképp Jókai? Valóságos próféta volt ő a magyarnak, kit éppen akkor küldött Isten, midőn látszólag végképen elhagyta e nemzetet.

Ott leszünk tehát lélekben mi is, tisztelt tanítótestület, mint magyarok holnap azokon az ünnepélyeken, melyek az ő érdemeit és dicsőségét hirdetik. Ott leszünk azon is, melyet városunk az ő tiszteletére rendez. De ez nem akadályozhat meg bennünket, tanítókat abban, hogy itt, rendes napi munkánk közben, egy rövid kis időre ne ünnepeljük Jókait, a magyar nemzet egyik legkiválóbb tanítóját.

Van e köztünk csak egy is, van-e művelt magyar férfi és nő, ki életének ama büvös-bájos korában, mikor az ember még inkább érez, mint gondolkozik, a mikor tehát a faji, a nemzeti karakter megszületik és fejlődésnek indul, ne a Jókai munkáiból merítette volna szomjúhózó lelkének azt

a csodálatos italt, melytől vérré vált benne e földhöz, az édes magyar nyelvhez, e fajhoz, e fajnak minden tulajdonságaihoz való ragaszkodás? Avagy van-e tudós, van-e tanító, a ki hazánk történetét olyan csodálatos módon tudná tanítani, mint ő, kinek előadásából nemcsak okulunk az eseményeknek, hanem szeretet és ragaszkodás is fogamzik meg keblünkben nemzeti multunk iránt úgy, a mint az volt a maga nagy és kis embereivel, erényeivel és hibáival.

Igazi tanító, a szó legnemesebb értelmében, Jókai, ki hirdeti az igazságot a nélkül, hogy csak egyszer is szenvedélyt, bosszút vagy haragot ébresztene. Írói működésének e nevelői vonása tehát a legsodáltraméltóbb! Soha senki e nemzet szenvedéseit nagyobb hűséggel és szívrehatóbban meg nem írta, mint ő; és mégis az ő műveinek olvasása után senkinek szívében ellenségeink iránt a gyűlölet és bosszúvágy nemtelen szenvedélyei föl nem lángolnak. Az emberszeretethez megnyugtató békülékenység árada ki minden munkájából; mert ő a nemzeti élet legsötétebb napjaiban is megtalálja azt a fény sugarat, mely életet és reményt ébreszt, s mert éreztetni tudja velünk azt, hogy a bosszú és gyűlölet se boldoggá, se gazdaggá, se hatalmassá nem tesz, hanem csak újabb igazságtalanságra vezet, mely előbb-utóbb megbosszulja magát. Kierzik az ő műveiből az az igazság — s ez éppen a békéltető és megnyugtató, — hogy legnagyobb az a büntetés, melyet az ember önszívében hordoz, vagy melyet az isteni gondviselés bölcsesége mér egyesekre vagy népekre. Ezért örökké legnagyobb tanítója marad Jókai a magyarnak.

Szóljak-e ezek után arról, hogy nincs egyetlen magyar író sem, ki a

szegény tanítót, a nemzetnek e kevéssé méltányolt, de annál érdemesebb napszamosát jobban becsülné, mint Jókai. Hisz ő mondá, hogy Magyarországot még egyszer meg kell hódítani s ez a nagy munka a néptanítókra vár. Különbben is több száz kötetre menő munkáiban sehol ő a néptanítót, a tanítói állást, mint ilyet, írny tárgyává nem teszi, a mit más írók előszeretettel is gyakran megeseleksenek.

Tiszteljük azért Jókaiában nemcsak hazánk egyik legnagyobb íróját és az emberiség egyik legkiválóbb szellemóriását, hanem mint tanítók, legnagyobb mesterünket is! Lelkesedjünk munkáin és kövessük példáját, hirdetés az igazságot és szeretetet, de soha a gyűlöletet és bosszút!

Most pedig adjunk hálát a mindenhatóknak, hogy Jókait a magyar nemzetnek adta, s kívánjuk Isten legjobb áldását e nagy szellemre, hogy még igen sokáig legyen vezérlő csillaga a magyarnak. Isten éltesse Jókait!

Páthy Károly.

Jókai ünneplése Kecskeméten.

Városunk közönsége mily méltóan ünnepelte a nagy regényíró, az iskolai magánkörű ünneplések sorától és lapunk elején ismertett tanítói ünnepélytől eltekintve, kiküldött tudósítónk a következőkben jelentik:

Matinée a színházban.

Jókai napja magas színvonalon álló irodalmi ünnepélyvel kezdődött. A város, a Katona kör s a kaszinó-egyesület kiküldöttéiből alakult Jókai-bizottság Kecskemét egész intelligenciáját d. e. 10 órára a színházba gyűjtötte. Szép hölgyek elegáns látogatási öltözetben, az urak feketében, katonatisztek nagy számmal, tanárok stb. ültek a padsorokban s ideiglenesen beállított székeken, míg fenn a karzaton a jogászok s a felsőbb középiskolai osztályok diáksága szorongott.

A program Zimay László kenetes

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCÁJA.

Bali tarca.

— Levél a kaszinó-bálból. —

Kedves Nagysád!

Nemcsak a magam, hanem sokunk részéről adok kifejezést sajnálatunknak, hogy ebben az igazi elite-bálnak nélkülözni kellett. Mert vig és látogatott, előkelő (valódi jubileumi bál) és mégis kedélyes volt a Jókai bál. Budapesten képzelhette magát az ember, a rendezőség a Rumbold-céggel úgy földszittette a kaszinónak éppen nem bálteremszerű falait, hogy a várt városi redoute képét varázsolta elénk. A kapualj, a lépcső feljárata, a folyosó szőnyegfalal volt bevonva. A bemeneti fülkét luggszerű öltözők fogták el; a táncterem sötétvörös kárpitozata, a cukrászat törökös izlésű díszítése tetszősek, az ajtó helyét mindenütt portiérek foglalták el.

Ha Nagysád a szokott bálók és estélyek alkalmával látta csak a kaszinó termeit, úgy járt volna, mint a többi hölgyek. Rá sem ismertek diadalai eddigi színhelyére, szinte tévóváza álltak meg egy percre. De bármily újszerű volt is a környezet, oly izléssel történt a dekorálás, hogy az első séta után egészen otthonosan érezte magát mindenki. Mintha minden bálon Jókai regényeime diszelegtek volna már a falon, meltszobra mindig ott állt volna a lombsátor közepén.

És a villamvilágítás! Ennél nagyobb propagandát nem egyhamar csináltak még ennek a legmodernebb világítási módnak. Az utcai ivlámpa bevilágította a kapualját is, az emeleti helyiségekben pedig kisebb lámpácskák izzó fénye terjedt szét. A táncterem három csillára ragyogó világos-

ságot árasztott, mely sokszorosán verődött vissza a teli tükrök sima lapjáról. Disz, tény, élénkség mindenfelé: szóval igazi elite-bál. Toilettek, arcek jól festettek a villamtény mellett, mely üdébnek mutat mindent a sárgás petróleum-lángnál. Hölgyeink lesznek ezentúl bizonyára legmelegebb szószólói a villamvilágítás mielőbbi berendezésének.

Azt a szép képet, melyet a 6-iki bál nyújtott, nem is tudnám más keretben elképzelni. Pedig jól tudom, hogy az a fehér empire-ruhás szépség, görögösen fésült szőke hajával, kedves csevegésével, bályos mosolygásával elbűvölt volna engem pislogó mécses mellett is. Megvagyok arról győződve, hogy a souper-eszárdást épp oly tűzzel, parázs szeménekké épp oly ragyogásával járta volna táncosnőm (rózsaszinben rejtett költeménynek mondaná a fin de siècle nyelvén beszélő), ha a petróleum lámpák korma repdesett volna is a légben. És az is bizonyos, hogy a kis menyasszony (ruhája és felének első fellépése után adott neki e nevet) épp oly tágra nyílt szemmel, hol barátságos mosolyra, hol pityergésre álló arccal simult volna táncosához, ha csak gyertyákat gyújtottak volna nekünk. Bizonyos, hogy a többiek szépségét sem most fedeztem fel először: de mikor így behunyt szemmel elképzelem őket a sima parketen végig lebegve, a villamtény enyhe világától körültolvya, még egyszer oly szépnek tűnnek fel előttem. Oh, hogy Nagysádnak hiányoznia kellett ebből a koszorúból!

De bocsánat, kezdem mindjárt az elején. A bál kezdete 9 órára volt jelezve s akkorra már együtt volt a rendezőség. És attól fogva reggelig men pihent egy sem a 40 közül, fogadott érkezőket, bevezette a hölgyeket, táncolt szakadatlanul, mulattatta a garde-desdamesokat: ott volt mindenütt,

de észre alig vétette magát, úgy, hogy a bál vendégek azt hihették, magukban mulatnak oly jól s nem a százszemű rendezőség intéz mindent oly pompásan. A női táncrend, Marton Ferenc remeke. Budapestről divatos ridiculet ábrázolt, kívül festéssel, belül miniatúr-selyemkendőre nyomott táncsorral. Volt annyiféle színű, hogy minden toilette bez meglehetett találni a megfelelőt.

Hogy a toiletteknél maradjunk. Legtöbb volt a fehér, azután rózsaszín. A szövetek selymek, vagy selyemfélék csipke és szalagdiszszel, ritkán prémel. Látszott, hogy a legtöbb budapesti műtermekből került ki, vagy ottani minták után készült. Tettszett nekem a fejek egyszerű díszítése is. Szóval semmi hivalgó pompa nem volt (kősa hírek ilyesmit rebesgettek), hanem igazi elegancia.

A lady patroness, Szeless Józsefné úrnő, nem váratott soká magára. $\frac{3}{4}$ 10-kor már megkezdte az első eszárdást s a hölgyek még egyre érkeztek. A házi asszonyon hosszú uszályos vörösbokát ruha volt dús himzés sel. Emelvénye körül egész éjjel sokan csoportosultak, de ő igen gyakran vegyült a teremben sétáló párok közé, táncolta a négyeseket: fölötte szeretetre méltóan töltötte be tisztét.

Az első négyesben 40 párt számláltam meg s a negyedik négyesre, úgy $\frac{1}{4}$ 6 felé még mindig 20 pár sorakozott. Ezek ott maradtak reggelig 7 óráig, s a jó kedvet tekintve, együtt lehettek volna tovább is, de már a cigányok karja fel mondta a szolgálatot. Jobban kifáradtak a sok újrázásba, mint a táncosok.

A souper-eszárdást, hét ujrával, még javában jártuk $\frac{1}{4}$ 4-kor. Barta Henrik úr ez alkalomra ropogós, talp alá való „Kaszinó-eszárdás”-t szerzett, melyet

többször megisméltetett a hálás fiatalság. Ez a legkedvezőbb kritika a szerzőre nézve. A távozó hölgyek, emlékül, magukkal vitték kótáiban. A hangjegy cimlapját a lady patroness sikerült arcképe díszíti, a mű neki van ajánlva. Bálunk tehát még zeneszerzőt is teremtett.

Hogy kik voltak ott Nagysád? Ime a névsor, melyből minden zemességünk dacára, maradhatott ki egy-két név. Mikor a rendezők elől jártak a táncban s az a minden izével táncoló két ruhás hölgy öt hegyes ceruzát röpített ki kezemből a gyors keringőz és keringő gyors-polka közben, lehetetlenné vált a jegyzés. Ott voltak:

Leányok: Adler Berta (Lovrin), Belák Mariska, Csilléry Malvin, Dömötör Lórika, Ehrenberg Mariska, Fodor Aranka, Geréby Mariska (Adaes), Hankovszky Erzs, Katona Mariska, Klein Izabella (Szabadka), Laukó Vilma és Irén, Lestár Gizella, Molnár Zsuzsika, Nyiry Berta, Papp Sarolta, Thán Irma, Tóth Ilonka, Tóth Nelli (Jászberény), Zombory Ida és Irén.

Asszonyok: Dr. Belák Jánosné, Csilléry Kálmánné, Darányiné, Diettrich főhadnagyné, Dömötör Sándorné, dr. Fodorné, Gaisin kapitányné, Gerébnyé (Adaes), Hackér Lajosné, dr. Horváth Mihályné, Horváth főhadnagyné, Juhász századosné, Katona Zsigmondné, Kiss Ferencné, Koritsánszky Jánosné, Laukóné, Molnár J.-né, Papp S.-né, Pócsyné, dr. Scheiberné, Szappanos S.-né, Thánné, özv. Telbiszné (Lovrin), Tóth L.-né, Tóth K.-né, (Jászberény), Zomboryné.

A mint látja Nagysád, a tisztai kar is részt vett a vigalomban. Mulatni, mindenki jól mulatott, eddig legalább egy gáncoskodó megjegyzést sem hallottam. Pedig fölöttébb érzékeny vagyok minden véleménynyilvánításra, lévén én is hévvel táncoló, buzgón közreműködő. Egy a negyven közül.

„Királyhymusz”-ával kezdődött (a Jókai szövegére), melyet a városi dalárda adott elő erőteljesen.

Kis vártatva dr. Szeless József, a rendező bizottság elnöke lépett a színpadra, s néhány meleg szóval üdvözölte az ünneplő közönséget, majd előadta, hogy az író ünnepléséhez mennyi kötetlék fűzi különösen Kecskemét városát, s az mi módon fejezi ki hódolatát egykori lakosa iránt. Végül körvonalozta az ünnepek sorát s a király, a haza és Jókai életével végezte zajos éljenzésektől kísért szavait.

Most ft. Kovács Antal kegyesrendi tanár ült a felolvasó asztalhoz, felolvasva tartalmas dolgozatát Jókairól az író-ról, melyet lapunk múlt heti száma élén egész terjedelmében közöltünk. A felolvasás hosszúra nyúlt, de a szerző oly szép formában s oly tömör jellemzéssel tárta fel Jókai írói egyéniségét, nem térve ki magasztalói és szigorú bírálói elől sem, hogy senkinek figyelmé nem lankadt egy percig is. A kecskeméti vonatkozásokat megjelölték.

A felolvasást zajos taps és kibívás jutalmazta s az maradandó becsű irodalmi emléke lesz az ünnepélynek.

Ezzel a szavatokra került a sor. „A holt költő szerelme” c. fantasztikus balladát Magyar István adta elő, míg Liszt Ferenc melodramái zenekíséretét Szeless József játszta zongorán. Szavaltat és zene kellő harmóniában álltak s a hatásos darab megérdemelt tetszést aratott.

Zombory Ida úrhölgy „A lengyelek fehér asszonya”-t szavaltta, a városi kormányzó vizióit szingzag előadással érzéktve meg. Fokozódó érdeklődés kísérte a jeles előadást, melyre riadó tapsban nyilvánult a közönség. A két szavaltat megilleti a művészi jelző.

Befejezte az előadások sorát az „úri banda”, mely Szeless József vezetése mellett íj. Bakony Mihálynak ez alkalomra szerzett magyaros Jókai-indulóját játszta el pattogóan.

Delet barangoztak, mikor a közönség oszlani kezdett. A legszebb téli napfény mosolygott alá. Olyan jól illett a természet e derűje az ünnepi hangulathoz. B. m.

Az emléktábla leleplezés.

Már 5-ikén, mintegy varázsütésre, leröpültek a régi utca és házszám jelző táblák s helyökre száltak az újak. Hatodikán reggel az utca, ha még nem egészen hivatalosan is, ünnepelt, ott diszelegvén az úts végében az új felírás:

III-ik tized
JÓKAI UTCZA

A házakon pedig az alábbi, a „Jókai házon” levő táblához hasonló házszám:

III. tized.
Jókai útca
185. sz.

Ezenkívül az utcának a Jókai ház környékén levő része zászlódszót öltött.

Az egyszerű, de lélekemelő ünnep a nagy hideg dacára is ezrekre menő intelligens közönség jelenlétében a városi dalárda gyönyörű énekével pont 3 órakor kezdődött; utána dr. Kovács Pál jogakadémiai igazgató, a töle megszokott kellemes előadó modorban a következő beszédet mondta:

„Saru megoldják, fő fedetlen álljon! E ház a nemzet egyik temploma.”

Igy énekelt az óda-költő Katona József szülőháza előtt.

M. t. közönség! E ház is a nemzet egyik temploma, mert e házból élte le Jókai Mór a verőfényes ifjúság kora tavaszát. Amott a nemzet legnagyobb tragikus született, itt a nemzet legnagyobb regényírója lakott. Amott az isteni szikra kilobbant; itt ragyogó fényesomóvá izmosodott.

Jókai lángszelleme e házból kezdé kibontani merész röptű szárnyait; e házból röpült ki ama fényes rakéta, mely soha vissza nem esve, mindig magasabba törve, már 50 év óta világítja be káprázatos fény-özönnel a magyar nemzet irodalmának ragyogó égboltozatát. E házból kezdette meg Jókai a magyar irodalomban páratlanul álló, de a világirodalomban is hatalmas számot tevő írói működését. E házból, ha nem is ringott bölcsője, de itt fakadt föl mesés szellem-erejének 50 éven keresztül soha ki nem apadó, mindig magasabb hullámokat verő, dúsgazdag forrásvíze.

Méltó kegyeletünk tárgya hát e szerény hajlék, melynek csendes falai és 50 év előtti igénytelen lakói ily szellem-óriást neveltek, izmosították a magyar nemzetnek; szellem-óriást, akinek lánglelke bibliai tűz-oszlopként világít előttünk félszázad óta már s át fog ragyogni időn, évszázadon.

Méltán büszkének lehetnek Kecskemét fia és leányai, hogy a magyar nemzeti geniusz két oly magasztos oltára előtt borulhatnak le hálás kegyelettel, mint Katona József szülőháza ott, és Jókai Mór lakóháza itt.

És boldog a nép, mely már odatejlett, hogy még életükben megtudja becsülni nagyjait, még életükben megtudja érteni lángszellemüknek varázsigeit.

És én mély hódolattal hajlok meg Kecskemét város közönsége előtt, mely föltreteve kicsinyes pártkinteteket, feledve múlt politikai vonatkozásokat, — Jókaiában a nemzet igazi nagy férfiat, soha nem enyésző érdemeket szerzett koszorús regényíróját ünnepli egy szívvel lélekkel; emeli az őt megillető hálás kegyelet pedesztáljára egy akarattal; nem keresve a ténylő szemeit a sugárözönben, mely népek millióira árad szét jótékonyan s kunyhók és paloták lakóinak szívét tölti el büszke örömmel, hálás kegyelettel, a hármás bérc honában.

E büszke örömből, e kegyeletes hálából kiváló részt követel magának Kecskemét, mert e népeket melegtő, országokat bevilágító fény sugar legelőször innen áradt szét; e ház növelte meg annak 50 év óta égő szövétnekét.

E büszke öröm és kegyeletes hála sugalta városunk törvényhatóságának, hogy azt az utcát, melyben a nagy költő egykori lakóháza áll, a mai naptól, a mai ünnepélyes perctől kezdve Jókai-utcának nevezze el s nekem jutott a rendező bizottság megtisztelő bizalmából a kiváló szerencse, hogy e kegyeletes intézkedést városunk m. t. közönségének ez ünnepélyes alkalommal meghirdessem s a budai nagy-útcát ezennel és ünnepélyesen Jókai-útcává elkereszteljem.

És büszke öröm és kegyeletes hála sugalta tovább városunk érdemes férfainak, élükön Perger József k. r. házfőnök és Fördös Dezső lapszerkesztő urakkal, mint kezdeményezőkkel, hogy azt a házat, a mely a nagy költőnek 50 esztendővel ezelőtt két éven keresztül szerető otthona volt, a hol kora ifjúságának legszebb éveit töltötte, ahova őt még ma is, az édes emlékek ezernyi szála fűzi, a hol legelőször születtek meg és öltöttek alakot, ma már az egész világot diadalmasan bejárt eszméi, gondolatai; hogy azt a házat, a hol a családi szeretet melegével ölelkezett az ő lelkének fényessége, — emléktáblával jelöljék meg.

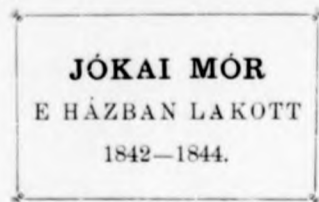
Ime t. közönség! itt ragyog a lelkes kezdeményezés és serény közadakozás filléreiből készült csinos emléktábla. Emlékeztesse ez a város polgárait minden időben, hogy a nemzetek nagyságának egyik záloga, ha nagy fiaikat megbecsülni, a hálás-elismerés érdem-koszorújával jutalmazni tudják. És emlékeztesse ez emléktábla városunk ifjúságát, — melynek nevelésére két tanítót is áll e ház közelében, — hogy az igazi nagyság, az igazi érdem forrása nemcsak az istenadta tehetség, hanem a mi annak százszoros hatványozója, az emberadta kitartás, munka és szorgalom.

Jókai sem lett volna igazi nagy emberrel soha, ha isteni tehetségét emberi kitartással, emberi szorgalommal nem párosítja.

S ép azért oly magasztos ez a mai ünnep, mert nem a hivalkodó hatalomnak, nem mondva csinált nagyságoknak zengi olesó dicsőségét, hanem az igazi benső emberi érdem homlokára ton hervadhatlan babért.

Legyen ennek örök bizonyossága az emléktábla. Lebegjen Isten áldása minden időben e házon és annak lakóin. Tartsa meg a magyarok istene még hosszú éveken át e hazának Jókai Mór!

E beszédközben, mely többszörös éljenzajjal szakított meg, lehullt a lepel a Patak y Imre rajztanár úr mintája után készült emléktábláról, mely egyszerűségében is igen díszes és Muth testvérek helybeli cögnek dicséretére válik. A 75 cm. széles és 45 cm. magas kö ilyenforma alakot ábrázol:

A teher márványból készült, dús aranyozással díszített emléktábla igazán igen csinos.

Két szavaltat is volt, egyiket Katona Ernő joghallgató szavaltta, még pedig a lapunk múlt számában közölt „Jókai ház előtt” című lendületes ódát, a másikat: Komócsy József ünnepi ódáját, Papp Dezső joghallgató.

Minden szám után hatalmas éljen zengett fel s tapsvihartól rezgett a hideg téli levegő. Katona Ernő szavaltata után a lelkésüt közönség a szerzőt: Kovács Antal főtisztelendő urat is zajosán éljenzette.

Ezek után a Rákóczy induló adott jelt a távozásra, pedig látszott, hogy a hálás közönség, a nagy hideg dacára is, szívesen maradt volna még; ám a rendezőség a

hidegre való tekintettel, a programot hosszabbra nyújtani nem mert.

Hisszük, hogy e lélekemelő ünnepély, kivált a nagy számmal jelen volt ifjúság lelkében, maradandó nyomot hagy; azon ifjúság lelkében, kikhez Jókai Budapest a redoutban, tán ép abban az időben, így szólt:

Vedd a munkát komolyan s az életet derülten.

Ne pazarold el, de ne is tagadd meg érzéseidet.

Tanulj a külföld tudományából, de ne utánozd az idegent.

Hagyd el a régiek hibáit, de tartsd meg az ősi erényeket.

Ne „arany fiatalosága,” de acél fiatalosága légy nemzetednek.

A jövendő terhe vállaidon fekszik: légy erős, légy törhetetlen, hogy azt diadalmasan elveisd.

Mi egy szabad hazát adunk nektek örökségbe s a túlvilágról is eljövünk számonkérni, hogy tartottátok fenn a magyarok hazáját. (m.)

A kereskedő ifjak 7 én, vasárnap ünnepelték Jókait. Kecskeméti Vilmos tartott felolvasást, Hochfelder József jh. énekelt Nemesszeghy István cimbalomkísérete mellett. Egy triót adtak elő Nemesszeghy, Kodora és Peneze urak. A sikerült ünnep reggelig tartó tánc követte. K. V.

Korcsolyapálya megnyitás.

1894.

A zöld pázsiton, nyájas arccal hozzánk érkezett január elseje — sok fiatal sportkedvelő szív aggodásának lett temető helye. Temető helye?

Oh, mily szomorú szó, pedig most éppen nem jelent szomorú fogalmat!

Ne is szomorítsuk el senkit, hiszen, a hideg csak a kételkedést dermesztette meg, a remegő hitet már megszilárdította, a remélő vágyat a teljesülés elé vezette és így örömet osztott itt is, ott is, mindenütt, hol a korcsolyák rendelkezési állapotba helyeztetek.

Hogyan, hát hideg, a szegények s utasok réme, még te is lehetsz szívesen várva és látva?

Minden bizonnyal.

A ki kételkedik az sohasem korcsolyázott s bizonyosan nem volt korcsolyázó-egylet elnöke soha sem!

Lám a kecskeméti korcsolyázók társaságának, a meleg napok által megriasztott új elnöke is bizonyosan, mint a nem remélt kedves vendéget szokás, szíves „isten hozott”-al üdvözölte a hideget, mely a pálya megnyitást, az új év megnyitásával lehetővé tette.

Azután, ha van a nyárnak, van a hidegnek is rózsája s ha a pályához érkező szép hölgyek arcára ezuttal nem festette oda rózsáit, annak csak az lehetett oka, hogy az édes öröme szemekben és arcon minden helyet elfoglaltak.

Még kora délután volt, mikor már szép társaság vidám zaja, édes nevetése hangzott fel a jég s olyan szilaján siklottak végig a bájos, karsú, nyulánk leánykák, s a fiatal udvarlók, mintha a jég nem is afféle döcögős volna, hanem valamely tükörgyárt vallana szülő helyéül.

Persze a hosszú pihenés után jól esett a türelmetlenkedő vágyat kielégíteni, azután meg azt is csak meg kellett mutatni, hogy a mit szeret az ember, azt nem teledi el, a mint behízyították kijövetükkel, hogy a mit szeretnek azt felkeresik. Ha én most csevegő kedvemben volnék, beszélhetnék nem a jégnek szentelt érzelmekről is azokról, a melyeket meleg kéz szorítás alkalmával sejték meg, az össze-villamló szemekből olvastam ki, vagy akkor lestem el, midőn az elbueszáskor hangzottak fel megfestve e közönséges szókat: „A viszontlátásra legközelebb!”

Hanem nem csevegek többet, csak azt mondom el, hogy ma vasárnap, a gyerek zenekar játéka mellett foly a jégkarcolás, azért ajánlom a jégre menést s hogy megmutassam, miként a fentebbi elbueszásban ninesen semmi vétek — magam is azt mondom: a viszontlátásra legközelebb.

Jég Virág.

Színház.

Jókai-cyklus a színházban.

Derek színigazgatónk, Pesti Iliás Lajos, szintén lerótta hódolatát a jubiláns író iránt. Négy este terjedő Jókai-cyklust rendezett s „ötven év” címen alkalmi darabot is adatott elő.

6-án és 7-én Jókai legutolsó színműve, a „Gazdag szegények” került színpadra, zsutolóság megtelt nézőtér előtt. A darab a hasoncímű regényből készült, életképies jellegű, de áthatva attól a meleg kedélyű humortól, melylyel Jókai úgy le tud kötni. A vasúti szolgálatból elbocsátott váltótör (Gyarmathi) és öreg lakótársának (Márkus

Ilona) megható története ez, kiket agg napjaira egyesít csak a pap áldása, különben nem vennék fel őket a szegények házába. Pincelakásukban meghuzódik még a sarki kofa, a késestőt (Beckő), a cigány kontrás (R. Nagy Gyula), az ibolya-árus lány (Mészáros Kornélia). Vendégül megfordul egy varrólány (Bodrogi Lina), udvarlója a rendőr (Réti), meg a napidíjas (Gyöző). És ez a szegény nép milyen gazdag a jöszívűségben, az öreg pár gyámolításában, még a durva háziúr ellen is. Caelekvénye kevés van a három felvonásban, de a pincelakók élete, öröme és bánata annyi megható, kedves jelenetben tárul fel előttünk, hogy nem unatkozhatunk.

Játszva igen jól volt a darab; főleg Gyarmathi, Márkus Ilona, Bodrogi Lina, Gyöző és Mészáros Kornélia érdemeiték meg a sűrű tapsokat.

A megelőző estén, 5 én, Gyöző Lajos alkalmi darabját adták elő, mely két jelenetben a szülői házból jurátusnak menő Jókai bucsuját s a jubiláns előtt elvonuló üdvözléseket író, színész, pap, diák, tanár, pór stb. között egybe a nagy író dicsőítésére. Melegség s lendület volt a kis darabban, melyben Jókai kedvelt dalai is elénekésre kerültek. A befejező apothozist négyszer kívánta látni a közönség, mely a szerzőt is élénken tapsolta.

Az alkalmi prólog után a „Szigetvári vértanúk” első és utolsó felvonása következett. Zajos tapsban részesültek Demény (Zrinyi), Márkus Ilona (Anna), Bagi (Szelim) hévteljes szavaltukért, de a többi szereplő is kitett magáért. A szép magyar ruhák szintén említésre méltók.

A cyklus 4-én „Milton”-nal kezdődött. „Milton” regényes színmű, mely a közkeletű Milton legendából van írva. Látnak Milton megvakulását, meg azt, hogy aláírja I. Károly halálítéletét, majd, hogy a nép dühe elől koporsóba rejti iraitat s fogjul esik. Még bűnös életű neje is szerepel, valamint egy királypárti s egy puritán lovag adáz versenygése Milton leányáért. Perdöntő bajvívás, áltemetés, felgyújtott ház, törvénykezés a király előtt stb. tarkítják a darab regényes meséjét. A mű nyelve tele van szebbnél-szebb reflexiókkal a költőre, művére, a vak ember kedélyvilágára vonatkozólag.

Hatásos és poetikus színezetű jelenetek sűrűn váltakoznak s a közönség mindvégig érdeklél hallgatta az előadást. Milton t, hiszékeny és magába mélyedő természetével, Pesti Iliás játszott helyenként eltalálva a kellő hangot. A kacér, csábos Lady Milton már nem illet Márkus Ilona szenttelen természetéhez; a gaz Morton is csak afféle színpadi mumussá vált Deménynél. Bodrogyi Lina asszony Borát, ezt a szenvedő s gyöngesége dacára is erőlelkű leányt ábrázolta megindító igazsággal; Bagi hévvel szavaltta a nemes Lambert lovagot. Kisebbszerepekben Gyöző, Gyarmathi, R. Nagy Gyula, Réthi jók voltak.

A kiállítás, mely e darabnál lényeges, elég mutatós vala. A lefolyt cyklus méltó volt a többi ünnepéhez, mi a színészek és igazgatójuk ambícióját dicséri. L + B.

HIREK.

— **Földmives iskola.** A helybeli „Gazdasági szakintézmény” egybekapcsolott felsőbb népiskola átalakítása állami földmives-iskolává, ismét egy lépéssel haladt a megvalósulás felé. Folyó hó 9-én volt ugnynais a földmívelési miniszter küldötte és a városi hatóság között ez ügyben újabb tárgyalás. A bizottságban megállapodás történt, hogy az új iskola már a jövő tanévben, vagyis 1894. október hóban megnyíljon. A tanfolyam két évre fog terjedni és pedig úgy, hogy az első évtolyam a város belterületén, a második a gazdasági iskola földjén felállítandó tanintézetben lesz megtartva. A belső iskola céljaira a város átengedi a nagy-csongrádi-útcán levő „Dékány”-féle, most közösi iskolául szolgáló házat, megtelelő bérösszegért. A külső iskola céljaira a város örök időkre átadja az államnak 200 kat. holdat tevő úgynevezett „Gazdasági iskola földjét.” Itt épít az állam az iskola és az internatus részére alkalmas helyiségeket. A város kiköt magának kecskeméti születésű tanuló részére 4 teljes állami ösztöndíjat. Szó volt arról is, hogy a belső iskolában téli tanfolyam is fog szervezteni, melyben a már előrehaladottabb korú, s gazdasággal foglalkozók elméleti oktatásban részesülnek.

— **Örömmel jelenthetjük,** hogy Kecskeméttől Új-és O-Kécskéig, valamint onnan pusztá Alpáron a Tiszáig vezetendő helyi érdekű vasútvonal előmunkálataira Weber Ede s társa engedélyt nyertek.

— **A telefon.** A kereskedelmi miniszter az 1894. évre a távbeszélő tekintetében hét új városi hálózat létesítését tervezi, meg pedig: Kecskeméten, Komáromban, Egerben, Nagy Szebenben, Pancsován, Zimony-

ban és Eszéken. Igaz ugyan, hogy nekünk már a mult év október havára ígérték, de az ígélet eddig még csak ígélet maradt.

— **Törvényhatósági bizottsági közgyűlés** kedden január hó 15-én, közigazgatási bizottság ülése 16 ikán délelőtt 9 órakor lesz.

— **Örömmel vesszük a hirt**, hogy a helybeli kir. törvényszékhez kir. ügyészszé Fr. Kiss Jánost nevezte ki ő felsége a király.

— **Előléptetés.** Kellemes Karácsonyi ajándékban részesítette tisztelt kedves barátunkat Nyiri Károly pósta és távrida főnököt a kereskedelmi miniszter, midőn pósta és távrida felügyelővé léptette elő. Értésülésünk szerint az általán kedvelt felügyelő úr ezen előléptetés dacára is eddigi állomásán marad, a minek szintén örülünk. Adjon Isten neki erőt, egészséget, hogy terhes hivatalát, meg sok ideig tölthesse be. (Első számból kimaradt.)

— **Az óév utolsó délutánján** városunk templomai megteltek áhitatos buzgókkal. Lélekemelő ének, hálaadó és kérő ima ezrek ajakairól szállott az örökkévalóság Istenéhez. Szívvel szívhez szólott a fohász, midőn a zsúfolásig megtelt egyik templomban, az evangélikusokéban, — hol éppen jelen voltunk — a lelkipásztorral együtt a hívők serege ekként is imádkozott: „... óvjad, Úr Isten! anyszentgyházadat s ne engedd megháboríttatni annak békeségét felekezeti gyűlölködések által; állíts hű pásztorokat, kik a te szent nevedben meg ne szakassák a te nyájadat, hogy a vallásoknak különfélesége ne képezhesen válaszfalat az egy Atyának gyermekei, a testvérek között; ne engedd, hogy édes hazánk fejlődése, békesége s polgárainak egyenjogúsága elé a vallás sz. nevében gátak emeltessenek... Majd imigy: „... Népeknek Istené! áldva kedveljed elaggott, de el nem csüggedett Mózésünket, ki a szolgaság földéből kivette nemzetünket! És ha már be nem jöhet ide: emeld fel őt a távol idegen mezőségről a Nébó hegyére s mutasd meg nékie az egész földet. Kárpátoktól Adriáig, hogy lássa meg drága nemzetének, édes hazának szabadságát és felvirágzását; mondjad, óh mondjad nékie: ime szabad már a föld, melyről megesküdtem, hogy a te nemzetségednek adom azt!... E közleménnyel kapcsolatosan közöljük, hogy a római katolikusok any templomában az imát főtiszt. és nsgos Bogdy Pál apát-plébános úr, a reform. templomban pedig nagytisztel. Mészáros János lelkész úr tartotta, — mindkét helyen nagyszámú hívők előtt. A református hívek ez alkalommal a Törteli leányegyházra 29 frt 35 krt adakoztak.

— **Korcsolya pályához** minden Vasárnap, Szerdán és Szombaton d. u. 2 órakor omnibus indul a nagytemplom előtti térről; viteldij 10 kr.

— **A szabadelvű kör** f. hó 7-én tartott közgyűlésében az elhunyt Kovács József utódjául Katona Zsigmond urat választá az elnöki székbe. Alelnök Bíró Adám, jegyző Geday Sándor, könyvtárnok Kocsis József, pénztárnok Keller Lajos, ügyész Kasza Mihály urak lettek. A választmány, pár új pöttag beválasztásával a régi maradt.

— **A Jókai üdvözlése** s a dísz polgári oklevél átadására küldött bizottság. Horváth Dóme, ifj. Bagi László és Zombori László urak, megbízatásukban eljárak s a törvényhatóságok küldöttjeinek tisztelgésekor Horváth Dóme urat, egész elérzékenyedve e képen szólítá meg az ünnepelt: „Óh, az Isten áldjon meg te is telfáradtál! Az operában tartott Cercle alkalmával pedig Zombori főügyész úrnak így szólt: „Üdvözlöm Kecskemét városát az én második pátriámát.“

— **A kecskeméti takarékpénztár** egyesület részvénytársaság évi rendes közgyűlése e hó 21-én lesz. Osztalék egy-egy részvényre, úgy mint 1892. évben 1893-ra is 80 frt esik.

— **A kaszinó évi rendes közgyűlése** e hó 28-án d. u. 3 órakor lesz.

— **Lóvonatú vasút.** Egy vállalkozó járt a napokban Kecskeméten, a ki lóvonatú vasutat akar létrehozni, még pedig több irányban. 200,000 frt lenne az alapítke. A vállalkozó részletes terv és költségelőirányzat alapján ajánlatát írásban adja majd be.

— **Figyelmeztetés.** Saját érdekükben figyelmeztetjük mindazon polgártársainkat, kiknek ingatlanára valami teher van bekebelezve, hogy ez iránti tehervállomásaikat adóleengedés céljából f. évi január hó 31-ig a városi számvévi hivatalhoz annál is inkább adják be, mert az ezen határidőn túl beadandó tehervállomások a budapestvidéki m. kir. pénzügyigazgatóságához csak is f. évi február hó 15-ikeig mulasztást igazoló kérvényeik kapcsán lesznek benyújthatók.

— **Lukács Menyhért úr** az iparos ifjúság adományaképen 6 frt 20 krt szolgáltatott be a „Rongyos Egyesület“ javára. Fogadja a nemes ifjúság az egyesület halás köszönetét! Kecskemét, 1894. január 1. Szalontai Sándor, egyll. pénztárnok.

— **Mai számunkban** Komlós Sándor új üzletéről megjelent hirdetésre felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

— **A kecskeméti 48-as kör** folyó 1894. évi január hó 21-én Lóth István dísztermet énekekkel, szavalattal és felolvasással egybekötött zártkörű táncestélyt rendez saját könyvtára javára. E sok élvezetet és kellemes szórakozást nyújtó táncestélyre ez úton is felhívja az érdeklődők és a n. érdemű közönség szíves figyelmét a rendezőség. Együttal tudatja, hogy ez estélyen Balogh Bandiék zenéje mulattatja a megjelent nagy közönséget. A meghívók útban vannak, a ki tévedésből meghívót nem kapna, a 48-as kör háztelügyelőjéhez Búzás Józsefhez forduljon.

— **Jutalomjáték** Gy. Mészáros Kornélia jutalomjátéka kedden, t. hó 16-án lesz. Előadásra kerül „Eleven ördög“ című ope rette. E minden tekintetben jelesnek ígérkező előadást a jutalmazandó érdekében is melegen ajánljuk a színház látogató közönség figyelmébe.

— **A hét halottai.** A m. kir. 4 ik hónap huszár ezrednek halottja volt. E hó 8 án hunyt el Telek- és Oláhfalvi Szeles Dénes m. kir. honvéd huszár százados és 10-én délután 3 órakor nagyfényű katonai pompával s számtalan polgári egyén kísérete mellett vitetett örök nyugalma helyére. A temetésen az összes helyben állomásozó katonai tisztet részt vettek s a temetésre kirukkolt fél század huszár lovon, fél század gyalog s a 13-dik huszárezredtől szintén fél század lovon. — Id. Sárközi Sándor, Nagy Sándor főpénztári ellenőr úr ipa e hó 10-én 73 éves korában egy heti súlyos betegség után kiszervezett. Temetése 12-én d. u. 3 órakor volt nagyszámú közönség részvétele mellett. — Csikai Sándorné Szentkirályi Tóth Zsuzsanna asszony élete 63 ik évében f. hó 12-én meghalt. Temetése ma délután 3 órakor lesz az 5. tized 235. sz. háztól. Béke lengjen az elhunytak sírhalmára felett.

— **A József gőzmalom részvények,** tudósítónk szerint ugyancsak kapósak lettek. Az igazgatóság alig győzte a kérdézőkötöket kielégíteni.

— **Lapunk mult évi 27-ik** számából néhány példányt megvesz a kiadóhivatal.

— **Lapunk mult évi 54 ik** számában „Mérgezés“ címen megjelent újdonságra vonatkozóan megkerestettünk annak felemelése végett, hogy az ott említett Szabó Margit N. I. ügyvéd úr eselédje volt, minden másra vett vonatkozás tehát téves.

— **A reform. főgymnasium önképző-körének Jókai ünnepélye** ma vasárnap d. e. 10 órakor lesz, következő másorral. 1. Hymnus. Éneklé a főgymnasium énekkara. 2. Megnyitó beszéd, Dalolti Ödön elnök. 3. Ezer év. Jókai költeménye. Szavalja Joó Gyula. VII. oszt. t. 4. Ünnepi beszéd. Irta s előadja Csillagh Benő VIII. oszt. t. 5. Jókai induló. Szerzte ifj. Baktay M. előadja, a főgym. zenekar. 6. Jókai élete. Irta s előadja Deutsch K. VIII. oszt. t. 7. Óda. Irta Komócsi; szavalja Arany Lajos VIII. oszt. t. 8. Szózat. Éneklé az énekkar. 9. Induló. Előadja a zenekar. A közönséget, ezen, a reform. főiskola első emeleti nagytermében tartandó ünnepélyen, szívesen látja a rendezőség.

— **A jogászok 20-iki Jókai ünnepélyének** a műsora a következő lesz: 1. Kecskeméti Vilmos jh. pályanyertes beszédének előadása, 2. A „Munkács rab“ ot szavalja Szabó Gyula jh. 3. Jókai „Milton“-jából egy felvonás. Személyek: Cronwell, protektor; Hankovszky Zoltán jh., Milton; Haris Andor jh., Deborah, leánya; Ehrenberger Mariska úrhölgy, Morton; Papp Dezső jh., Lambert; Kiss Tibor jh. Az ünnepély kezdete 7 órakor. Utána a kaszinó helyiségeiben tánc lesz, melyre külön meghívók bocsáttattak ki. A kik tévedésből nem kaptak meghívót, forduljanak ez iránt a rendezőséghez (Olvasóköri helyiség Beretvás szálloda), a hol a színhazi ünnepélyre jegyeket is lehet előjegyeztetni. A bérlők helyei pénteken délig tartatnak. Az ünnepélyt a jogászok a jogakadémiai zászlóalapon javára rendezik, s mindenáron arra törekednek, hogy a közönség kívánságát kielégítsék. Melegen ajánljuk az ifjúság ezen magasztos lelkületéről tanúskodó ünnepélyét az érdeklődő közönség figyelmébe.

— **Villamos világítás Aradon.** A Budapesti Ganz-gyár szövetkezve az aradi gázgyárral, kérvényt adott be Arad városához a villamos világítás behozatala ügyében. A két gyár hajlandó a villamos világítás berendezésére, ha a város húsz évre kizárólagos, további harminc évre pedig kizárólagosság nélkül való jogot ad nekik.

— **A kecskeméti kereskedő ifjak** egyesületének t. hó 7-ére hirdetett rendes évi közgyűlése a tagok részvétlensége folytán f. hó 21. és pedig az alapszabályok 52. §. értelmében tekintet nélkül a megjelent tagok létszámára mulhatatlanul meg fog tartatni. Kecskemét, 1894. január 7. Az elnökség.

— **Ország Péter úr,** városi irnok, Torontálmege II-od allelveltárnokává nevezetett ki. Szerencsét kívánunk új állásához és otthonához.

— **Színház.** A színházi hét nevezetes eseményéről lapunk más helyén levén szó, itt még egy két estéről kell beszámolnunk. Az egyik volt Beckói József barleszki jutalomjátéka 9-én az „Orpheus“ az alvilágban.* c. operetben. A nézőtér megtelt egészen s a jutalmazott megkapta babékoszorúját a hagyományos pénzes levéllel. Beckói Jupitert mókázta el a szép díszleteket festett a darabhoz. A sokszemélyű ensemblehoz kirukkolt az egész drámai és operetti gárda, még pedig jóformán szelős tolettben. A közönség méltányolta a produkciót s tapsolt Mészáros Kornélia, Gyarmathi, Bodrogi Lina, Nógrádi énekének is. Zajos est volt, a mikor Ottinger Aranka k. a. tartotta jutalomjátékát a „Pepit“ c. operetteben. Tisztelői két nagy babékoszorúval lepték meg s tapsaikhoz készséggel járult a többi közönség is, mert Ottinger k. a. éléken játszott, csengő hanggal, ügyesen énekelte a pajzán komorját. Ez a fiatal énekesnő jól bevált s távozását, melyet sűrűn emlegetnek, az operette-ensemble érdekében csak sajnálni tudók. A jutalmazott mellett Mészáros Kornélia (Donna Beatrix), Sipos Gizella (királyné), Beckói (főudvarmester) s a kissé bágyadt Nógrádi kaptak még tapsot. A legáltalánosabb férfi-szeret, a színhős kalandor Dón Gáspart Réti tönkre tette humoros játékával. Elég jó előadás volt, bár inkább a vaskos humor jelentkezett, a „Buborékok“ at (10-ikén) Csiky Gergelynek divatos felszégeket ostromozó vigjátékát. Bodrogi Lina, Timárné, Gyarmathi, Bagi, Demény helyenként megszólaltatták a finomabb társalgás hangját is.

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindazon rokonok, jó barátok és ismerősök, a kik teleteljen térjem elhunytá alkalmából részvétük kifejezésével és a temetésen való megjelenésükkel szívem fájdalomt enyhíteni, és az elköltözöttnek a végtiszteességet megadni sziveskedtek, fogadják ez úton is halás köszönetemet. Kecskemét, 1894. január hó 10-én. Tisztelettel Özv. Tormássy Lajosné szül. Fodor Mária.

Közgazdaság.

A sertés hizlalás és kereskedést, városunk évtizedek óta virágzó iparágát, érzékenyen sújtó azon kormányhatósági intézkedésről, mely nem itt hízott sertéseinknek közvetlen Németországba szállíthatósága betiltva lett — lapunkban több ízben volt alkalmunk szólni. Mind annyiszor napnál világosabban rámutattunk azon káros következményekre, melyek a kormány által kiadott rendelkezésekből a sertéskereskedőkre hárulnak.

Az alkalommal a bpesti kereskedelmi kamara városunk törvényhatósági és közigazgatási bizottsága is, hova sertéskereskedőknek bajaik orvoslása végett első sorban fordultak, az általunk felhozott érveket magukévá tették, s a földművelésügyi miniszteriumnál a kellő lépéseket a kiadott rendelet megváltoztatása végett megtették.

A lépéseknek eredménye azonban nem lett. Nem lett pedig azért, mert a vidéki városok sertésipacainak állategészség rendőri berendezéseit a kormány olyanoknak, melyek a Németországba szállítandó sertések egészségi állapotát illetőleg kellő garantiát nyújtanának nem találta és ép ezért sem a kamara, sem városunk törvényhatósági és közigazgatási bizottságának azon teltérjlesztését, hogy Kecskemétről a sertések közvetlenül Németországba szállíthatók legyenek, teljesíthetőnek nem találta.

Ezekből láthatjuk hát azt, hogy a sertésbizalmi érzékenyen sújtott kormányhatósági rendelkezések csak úgy háríthatók el, ha sertésipacunk állategészség rendőrileg akként rendeztetik, hogy az, mindazon garanciákat, melyeket a kőbányai nemzetközi sertés piac nyújt — képes lesz megadni. E végből mindent el kell követnünk, még pénzbeli áldozattól sem kell visszariadnunk; városunk egyik eddig virágzó iparágának további léte függ ettől. Hiszünk, hogy szavaink nyitott fülekre fognak találni.

ÜZLET.

Piaci arjegyzék.

1894. január 12-én.

Fiszta buza métermázsanként	6.90	krtól	7.20	krtig.
Kétszer	5.80		6.—	
Rozs	5.30		5.40	
Árpa	6.40		6.60	
Zab	6.80		7.—	
Tengeri kecskeméti	4.60		4.80	
" bányai	4.40		4.50	
" csöves	3.10		3.40	
Köles	4.50		5.—	
Krumpli	1.50		1.70	
Széna	2.80		3.—	
Szalma	1.10		1.30	
Szalonna	— 50		— 60	

NYILTTÉR.

Henneberg G. (es. kir. udv. szállító) **selyemgyára** Zürichben, lenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krtig postabér és vámmentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. 1

A karlsbadi vízzel végzett kurák alatt, valamint utókúra gyanánt, ugy ezen viz, valamint egyéb ásvány vizet használata után s

MATTONI-FELE
GISSHÜBLER
legfőbb gyógyeszköz

Jelenleg már általánosan van alkalmazásban. Rendesen (de thermis, Carlsbadensis tractatus) ugy nyilatkozik hogy a Giesshübler savanykút Karlsbad dicsőségére szolgál, s hogy e hely forrásainak gyógyhatását fokozza Loeschner udvari orvosos monográfiáj. Giesshübler (Puschtelről).

Eladó bor

Nagy mennyiségű bor eladó. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Hirdetmény.

Özv. Hankovszky Lajosné hagyatékát képező

II. tized 318. számú ház, továbbá az Urihegyben, a szélesközön 7 hold jókarban lévő szőlő,

Városföldjén 14 hold jó minőségű szántóföld,

Kisfáiban 2 hold erdőföld eladása közhírré tétetik.

Venni szándékozók értekezhetnek a megbízott

Katona Istvánnal

4-1 Széchenyi-tér 9. szám.

A „Kecskeméti kereskedelmi Iparhitelintézet és Népbank“ folyó évi január hó 28-án délelőtti 10 órakor, a bank épületben levő kereskedői kaszinó helyiségében tartandó rendes évi

KÖZGYŰLÉSÉRE

a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozás tárgyai lesznek:

1. A jegyzőkönyv-hitelesítő bizottság megválasztása.

2. Igazgatósági jelentés.

3. A lefolyt XXIII ik üzletév zárszámadásának előterjesztése, kapcsolatban a felügyelő-bizottság idevonatkozó jelentésével.

4. A nyeresemény felosztási javaslat a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.

5. Az igazgatóság, és felügyelő-bizottság felmentése.

6. Az igazgatóság megválasztása 3 évre.

Az igazgatóság, valamint a felügyelő-bizottság jelentése, továbbá a zárszámadás a részleteket feltüntető mellékletekkel együtt, az intézet hivatalos helyiségében betekintés végett ki van téve.

Kelt Kecskeméten, 1894. január hó 11-én.

Az igazgatóság.

Gombos Károly szőlőbirtokosnál Czepléden, háromszor permetezett 50.000 első rendű valódi **olaszrizling** szőlővessző ezre 4.—
3.000 finom **Chasselas és Muscat** fajok ezre . . . 10.—
tavaszi szállításra van eladó.

A ki az egész készletet egybe megvenné, úgy némi árengedményt volnék hajlandó adni. 3-1

A legjobb hírnevű francia jelzék:

COGNAC MATIGNON

(Alexander Matignon & Co. Cognac)

Vezérképviselő: Első fiumei tengerentúli beviteli társaság
FIUME. 0-5

Kapható: minden jobb fűszer-, csemege-, gyógyanyag-kereskedésben, gyógyszerárban, cukrázdában és kávéházban.

Kecskeméten: Bertalan Dávid úrnál.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

SZÉPIRODALMI ÉS ISMERETTERJESZTŐ KÉPES HETILAP 1894. ÉV FOLYAMÁRA.

Megjelen minden vasárnap, diszes kiállításban, tetszetős borítékkal.

A „Képes Családi Lapok” a legelterjedtebb, legdiszesebb s legolcsóbb képes hetilap, a mely szívet és lelket nemesítő, hasznos és ismeretterjesztő olvasmányokat nyújt a magyar művelt olvasóközönségnek.

A „Képes Családi Lapok” a legmagasabb irodalmi nivón álló lap, mely körül nemzeti irodalmunknak első rangú írói és írónői tömörülnek; így az 1894. évi első szám következő íróktól hoz közleményeket: JÓKAI MÓR: „Hogy is volt ez a dolog?” (Beszély), BENICZKY BAJZA LENKE: „A sors koczkája” (Regény), TÓLGYESI MIHÁLY: „A gyémánt gyűrű” (Humoreszk), P. CSORBA ÁKOS: „A Bosphorus partján” (Rajz), STILLER tanár: „A fűzőről” (Orvosi cikk) stb. stb. Közleményeket irtak e számba: KOMÓCSY JÓZSEF, VARSÁNYI GYULA, FELEKI SANDOR dr. A regény mellékletet LAUKA GUSZTÁV írta, címe: „Pásztorház és üderefény”. — A képek az új év alkalmából valók, s igen találó rajzok. A mi különös érdeket kölcsönöz e számnak az, hogy az abban megjelent közlemények íróinak arcképeit, sajátkezü elárásait is veszi az olvasó.

A „Képes Családi Lapok” évenként, a szövegbe nyomott több regényt ad, elsőrangú írók tollából.

A „Képes Családi Lapok” két hetenként megjelenő melléklapja, a „Hölgyek Lapja” háztartási és divatárszettel ellátva, teljesen nélkülözhetővé tesz minden más divatlap tartását.

A „Képes Családi Lapok” a fentebb említett szöveg között megjelenő regényeken kívül évenként, több önálló, eredeti, beköthető regényt ad jutalmul előfizetőinek.

S mindezen előnyök dacára, a „Képes Családi Lapok”-nak a „Hölgyek Lapja” című divatlapjal és Regény melléklettel együtt, előfizetési ára csak egész évre 6 forint, félévre 3 forint, negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a lap kiadóhivatalához: Budapest, Nagykorona-utca 20. szám küldendők, amely kívánatra mutatószámokat díjtalanul küld bárkinek, ha az iránt levelezőlapon megkerestetik.

Aki az egész évre szóló 6 forintnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal egész évre beküld, annak 4 regényt, — aki félévi 3 frt előfizetési összeget és 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjat küld be, annak 2 regényt, s aki 1 frt 50 kr. negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postadíjat egyszerre küld be, egy eredeti regényt küld ajánlva és díjmentesen jutalmul a kiadóhivatal.

A „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala
Budapest, V., Nagykorona-utca 20.

Alapított 1865

Sürgőnyczim: Dietrich Budapest

DIETRICH és GOTTSCHLIG

oszt. csász. és magy. kir. udvari tea- és rumszállítók és palaczkaszer nagykereskedők.

Kiviteli pinczék Kőbányán. Iroda és megrendelési hely
Budapest, IV., rég. posta-utca 10. szám.

Szállítás vasuton és postán utánvét nélkül. Finom és legfinomabb tea-fajok kizárólag közvetlen behozatala. Közvetlen behozatal 1. sz. rendű Jamaica rum, francia cognac, francia és hollandi (Erven Lucas Bois) likörök. Kiválóan ajánlatos utóelérhetetlen 28 év óta közkeveltségnek örvendő tea-vegyítékünket, mandarin vegyíték, császár vegyíték, moszkvai vegyíték, király vegyíték, Victoria vegyíték és udvari vegyíték a. e. 3.—tól 12.—frtig 1/2 literenként.

JAMAICA RUM

20, 35 és 70 Centiliter és 1 1/2 liter tartalmú palaczkokban — 47 krtól o. é. 6.— frtig.

BRAZILIAI RUM

védjegyünkkel ellátott palaczkokban, 1 1/2 liter. frt 1.25 kr. 70 centiliter frt — 65 kr.

COGNACOK

francia 70 centiliteres palaczkokban 1 frt 20 krtól 12 frtig. Francia cognac saját czimkénkkel és védjegyünkkel, czégünk különlegessége, 75 centiliteres palaczkokban, 4 krtól 18 frtig.

A legkisebb rendelmenyek is gyorsan és legnagyobb figyelemmel eszközöltenek. Levelező lappal kívánt kimerítő árjegyzékeink azonnal ingyen és bérmentve elküldetnek.

Udvari tea és rum kereskedésünk Budapesten.
IV., vaczi-utca 18., a korona kávéházzal szemben,
IV., kigyóter, gróf Teleky palota,
VI., Andrássy ut, az opera közelében.

Ismétlélők, szállodás és kávék urak részére különös különkedvezmények.

Kapható Kecskeméten: ÖZV. FEUER JAKABNÉ-nál. 12-8

Nagy raktár ernyők és sélabotokban.

ÜZLET MEGNYITÁS.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy helyben, a reform. egyház bazár-épületében a mai kornak teljesen megfelelő

úri divat, kalap és cipő üzletet

nyitottam.

Dús választék angol és francia úri divat különlegességekben; fehéreneműek, nyakkendők, gallérok, kézelők, kesztyűk és zsebkendőkben.

Egyedüli raktár valódi angol Pless és Pichler cs. és kir. udvari kalapgyárosok gyártmányai, valódi karlsbadi férfi, női és gyermekek cipőkben.

Midőn raktáramat a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlom, egyszersmint becses pártfogását kérve maradtam

teljes tisztelettel

Komlós Sándor.

Bőr és bőröndarú különlegességek.

Meghívás.

A Kecskeméti Takarékpénztár Egyesület folyó 1894. évi január hó 21. napján d. e. 10 órakor, a kaszinó termében tartandó rendes évi

közgyűlésére

a t. részvényesek tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatósági jelentés.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A zárszámadás megvizsgálása és a mérleg megállapítása.
4. Az igazgatóságnak a nyereség felosztása iránti javaslata.
5. Az igazgatóság által előterjesztendő és egyéb a társulatot érdeklő indítványok.
6. Az igazgatóság választása.
7. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése.

Kecskemét, 1894. évi január 9.

Az igazgatóság.

Jegyzet. A mérleg és igazgatósági jelentés az intézet hivatalos helyiségében megtekinthető.

Eladó ház és szőlő.

Az V. tized fecske-utca 244. számú ház és a vacsi hegyben 133 út szőlő és 2 vécás föld szabadkézből eladó.

Értekezni lehet a fenti ház tulajdonosával.

A városához közel, egy szép kis

szőlőbirtok

— melyben külön gyümölcsös és egy új épület van — eladó.

Az ára megtudható az I. tizedben, a 248. számú házban. 2-1

Ingtalan árverés.

Néhai **B. Kiss Pál** gyermekei tulajdonát képező:

1. A II. tizedben 44. sz. ház.
2. Talfájában a Katona-telep közelében levő 4 holdnyi szőlő.
3. Mária-hegyen, a Lestár-féle szőlő mellett levő 696 □ öl szőlő.
4. Pusztaszentkirályon 50 hold szántó és kaszáló föld örök áron, esetleg három évre haszonbérbe, s végre
5. Gátérben 15 holdnyi földbirtok az 1894. évi január 28-ik napján d. e. 10 órakor alulírt ügyvéd irodájában, az érdekeltek közös megbízásából, nyilvános árverésen eladtnak.

A venni szándékozók a feltételek iránt alulírt ügyvédnél értesítést nyernek, s az árveréshez kellő bánatpénzzel jelenjenek meg. Kecskemét, 1894. január 9.

Szabó Márton,
ügyvéd.

(3-1)

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!
Maager Vilmos-féle valódi, tisztított

DORSCH májolaj

törvényesen védett csomagolásban

Maager Vilmostól Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgált és könnyű emészthetőségével fogva gyermekeknek is különösen ajánlatos és rendeltek mindama esetekben, melyekben az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni.

— Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III. 3. ker. Heumarkt 3., valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Kecskeméten: Katona Zsigmond, Molnár Pál gyógyszerész uraknál, Nyirády László és Pataky Gy. urak kereskedésében.

Főraktár és főelárásítás az osztrák-magyar monarchia részére:

Maager Vilmos, Bécs,

III/3., Heumarkt 3.

Utánzásokat a törvény üldözi. 24-13